



**fundacja
pomocy
psychologicznej**

Chwyty się przydały?

Podziękuj i prześlaj darowiznę na naszą fundację!
Pomóż nam wspierać osoby w kryzysie psychicznym.

FundacjaPsychologiczna.pl



Jak rozmawiać trzeba z psem – Akademia Pana Kleksa

F d g C

Wy nie wiecie, a ja wiem[-],

F d g C

Jak rozmawiać trzeba z pse[-]m,

F b d

Bo poznałem język psi,

F C7

Gdy mieszkałem w pewnej w[--F]si.

F

A więc wołam: - Do mnie, psie!

d7

I już pies odzywa się.

F

Potem wołam: - Hop-sa-sa!

d7

I już mam przy sobie psa.

g7

A gdy powiem: - Cicho leż!

G7 C7

Leżę ja i pies mój też.

F d g C

Kiedy dłoń wyciągam doń[-],

F d g C

Grzecznie liże moją dłoń[-].

F b d

I zabawnie szczyrzy kły,

F C7

Choć nie bywa nigdy zł[--F]y.

F

Gdy psu kość dam - pies ją ssie,

d7

Bo to są zwyczaje psie.

F

Gdy pisałem wierszyk ten,

d7

Pies u nóg mych zapadł w sen,

g7

Potem wstał, wyprężył grzbiet,

G7

C7

Żeby z nim na spacer szedł.

F

d g

C

Szliśmy razem - ja i on[-],

F

d

g

C

Pies przestraszył stado wro[-]n,

F

b

d

On ujadał. A ja nie.

F

C7

Pies i tak rozumie mn[--F]ie

F

b

d

Pies rozumie, bo ja wiem,

F

C7

Jak rozmawiać trzeba z p[--F]sem.